

Mythologia, Venise, 1567 - VIII, 07 : De Phorcyne

Auteur(s) : Conti, Natale

Collection Mythologia, Francfort, 1581 - Livre VIII

[Mythologia, Francfort, 1581 - VIII, 07 : De Phorcyne](#) est une version augmentée de ce document

Collection Mythologie, Paris, 1627 - Livre VIII

[Mythologie, Paris, 1627 - VIII, 08 : De Phorcys](#) est une transformation de ce document

Collection Mythologie, Lyon, 1612 - Livre VIII

[Mythologie, Lyon, 1612 - VIII, 07 : De Phorcys](#) est une transformation de ce document

Informations sur la notice

Auteurs de la noticeÉquipe Mythologia

Mentions légales

- Fiche : Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle). Licence Creative Commons Attribution - Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR)
- Images : Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ).

Citer cette page

Conti, Natale, *Mythologia* Venise, 1567 - VIII, 07 : De Phorcyne, 1567

Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle)

Consulté le 08/08/2025 sur la plate-forme EMAN :

<https://eman-archives.org/Mythologia/items/show/923>

Présentation du document

PublicationVenise, Comin da Trino, 1567

ExemplaireMunich (Allemagne), Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ) , Res/4 Ant. 50

Formatin-4

Langue(s)

- Grec ancien
- Latin

Pagination244v°-245r°

Des dieux, des monstres et des humains

Entités mythologiques, historiques et religieuses[Phorcys](#)

Notice créée par [Équipe Mythologia](#) Notice créée le 30/04/2018 Dernière modification le 25/11/2024

Mythologia

marinam aquam Nereum vocarunt, ut est apud Ovid. in Deianira,
 Respice vindicibus pacatum viribus orbem,
 Qua latam Nereus Cœrulus ambit humum.
 Atque de Nereo satis dictum est, nunc de Phorcynæ dicamus.

De Phorcynæ,

Cap. VII.

10 Phorcyn, quem Latini Phorcum etiam vocarunt, fuit & ipse Ponti sue
 Maris ac Terræ filius, ut testatur Hes. in Theog.

ἄντι δ' αὖ δαίμων φέρων, καὶ δὲ νεφελῶν
 γαῖαν ὑπὲρ ἕρποντος, καὶ κατὰ καθ' ἑμὲν ἔργον,
 ἰσχυρὸν δ' ἀνδραγαθὸν ἐν φρεσὶ δαίμων ἰσχυρὸς.

Hinc Thaumanta parit magnum, Phorcymq; superbum
 Coniunctus terræ, & præstanti corpore Cero.
 Eurybiamq; simul, cui sunt adamantina corda.

Varro tamen Phorcynem Thosæ Nymphæ ac Neptuni filium fuisse scribit
 qui filius habuit, præter commemoratas superius ex Cero, Phorcidas scilicet
20 & Gorgones, Thoosam; quæ cum Neptuno coniuncta Cyclopem peperit
 Polyphemum, de quo ita scribit Home. lib. 1. Odyss.

ἀλλὰ στυγνὸν ἄνδρα καὶ δαίμονα αἰεὶ
 κύκλωπι καὶ χυλάρῳ, ἐν ἐφέλῃ δ' ἄνδρα
 ἀνδρῶν ἀνδρῶν φρεσὶ τοῦ κρέντος ἐν ἰσχυρῶν
 ἀνδρῶν ἀνδρῶν, δαίμων δ' αὖτε γαῖαν ὑπὲρ
 φέρωντος δαίμων αἰεὶ ἀνδρῶν ἀνδρῶν.

Verum Neptunus qui terram verberat undis
 Succenset causa Cyclopis, quod Polyphemum
 Lumine priuavit, qui robore præstitit omnes
30 Inter Cyclopas; peperit quem Nympha Thoosa,
 Filia spumosi, qui temperat æquora, Phorci.

Genuit etiam serpentem, qui mala Hesperidum toebatur, ut ait Hes.

καὶ δὲ δαίμων φέρωντος φρεσὶ τοῦ κρέντος
 ἀνδρῶν ἀνδρῶν, καὶ δὲ φρεσὶ τοῦ κρέντος
 ἀνδρῶν ἀνδρῶν, καὶ δὲ φρεσὶ τοῦ κρέντος.

Postremum Phorcæ ceto coniuncta sed edit
 Serpentem magnum; qui extremis partibus orbis
 Sub tellure latens semper mala aurea feruæ.

40 Habuit etiam Scyllam filiam, ut dicemus postea. Nec plura ferè de Phorcynæ
 leguntur apud antiquos. Fuit Phorcyn Ponti vel Neptuni, ac Terræ fi-
 lius, & maris Deus, quem circulatorum aquarum motum nonnulli esse credi-
 derunt, qui principium ab Oceano capit, & ab humore in terra existente. Hu-
 ius uxor esse Ceto dicitur exhalatio scilicet quæ calore & radiis solis exci-
 tur: qui humor cum per æstatem graviores extenuatus tollitur, fit draco &
 prope enim tremula sit illa exhalatio & obliqua, quæ per calorem solis at-
 tollitur. Alii rem hanc ad historiam transferre maluerunt, dixeruntque
 Phorcynem Sardinæ atque Corsicæ insulis imperasse, qui ab Atlante nau-
 li prælio superatus, in ea pugna submersus sit, neque uspiam postea inuen-
 tus,

tus, quare creditus fuit se in Deorū marinorum numerū recepisse. Cetera veto, quæ de illo fabulosè dicuntur, in eius gratiam fuerunt ad probabilitatem priorum ficta. At nunc de Proteo.

De Proteo.

Cap. VIII.

Proteus & ipse maris Deus fuit Neptuni & Phœnicæ Nymphæ filius, ut scriptum reliquit Zex. hist. 44. chil. 2. qui in Pharo Alexandriæ habitavit, Toronēq; ex Aegypto in Phlegram Pallenes profectus uxorem duxit. Nati sunt illi filii Thorone Tmylus & Telegonus, de quibus meminit Euripides in Helena. Hi postea peregrinos crudeliter interficiebant cum adoleuissent, quorum luxuriam cum Proteus æquo animo ferre non posset, impetrasse à patre Neptuno dicitur ut in Aegyptum rursus ferretur: cuius preces cum audiisset Neptunus è quodam Pallenes hiatu speluncam sub mari fecit, in qua illum in Aegyptum usque siccum perduxit. Deinde cum Hercules ob crudelitatem, qua in hospites utebantur, Tmylum & Telegonum obtruncasset, cognita exde filiorum neque lacrymas emisit, quia nefarii essent homines, neque risit, quod essent filii; ut scripsit Theopompus lib. 8. rerum Græcarum. Xanthus vero scripsit in rebus Lydiæ Proteum Oceani & Tethyos à quibusdam creditum fuisse filium. Eurip. præterea Psamathen uxorem illum duxisse scribit, de qua Theonoe, & Theolymenum marem suscepit. habuit etiam Rhetiam & Idotheam filias, quæ Menelaum de re-ditu in patriam ambigentem, cum diutius in Aegypto detineretur, docuit ut recensibus pellibus phocarum indutus unā cum sociis tanquam phocis se inter phocas dormire simularent; quo tempore sub meridiem Proteus in siccum exiens inter phocas dormire consuevit, atque illum dormientem cōprehendore, rudiūque retinere in varias formas se mutantem, quandiu in pristinam formam redierit. nam tunc futura demum illis prædicet omnia. Dicunt enim modo in aquam, modo in ignem, modo in feras, in arbores, volucres, serpentes se vertere solitum, ut ait Hom. lib. 4. odyssæ, ubi explicat consilium Idothæ, quæ carmina, cum multa sint, non ascribam; sed latine illa breuitatis causa pronuntiabo; sit enim Græca incipiunt;

Dixerat: his ego sum contra sed talibus orsus.
Nunc sonis insidias diuini Diua recense,
Neme præuisum fugiat, nam vincere Diuos
Viribus humanis res est valde ardua. Dixi
Sic ego: sed contra Dea sic est inde locuta.
Hospes vera tibi dico, verissima noles.
Cum medius radiis iam sol accenderit æstus,
Aequoreus solet ire senex in litora verax.
Hunc Zephyro iactata senem regit alga marina.
Quem circum phocæ in spelunca è fluctibus altis
Egressæ capiant placidam per membra quietem,
Spirantes salsæ, & olentes, naribus vndas.
Huc ego te duram cum primum Aurora fugarit
Exorietis stellas; socios tres ipse memento

Qq9

Diligere